

Binti

Direcció i guió: Frederike Migom **Països:** Bèlgica, Holanda **Durada:** 90 min **Any:** 2019
Gènere: Drama **Interpretació:** Bebel Tshiani Baloji, Mo Bakker, Joke Devynck, Baloji, Aboubakr Bensaihi, Frank Dierens, Tatyana Beloy, Veronica van Belle, Kuno Bakker, Alix Konadu **Música:** Le Motel **Fotografia:** Joachim Philippe **Distribuïdora:** Pack Màgic
Estrena a Espanya: 16/10/2020

Apta per a tots els públics

Doblada en català, s'exhibeix també amb subtítols, per fomentar la lectura i fer-lo accessible a infants amb dificultats auditives

SINOPSI

La Binti, una nena de 12 anys, va néixer al Congo, però viu amb el seu pare a Bèlgica des que era un nadó. Tot i no tenir documents legals, la Binti vol tenir una vida normal i somia ser una *youtuber* famosa com la seva ídol Tatyana. (FilmAffinity)

CRÍTICA

2019.12.12 - El director i guionista Frederike Migom fa un cop d'ull als immigrants sense papers a Bèlgica en la seva encantadora i política pel·lícula dirigida als nens

Binti, la primera pel·lícula del guionista i director **Frederike Migom**, ja ha tingut diversos premis, com l'European Children's Film Association Award al Festival Black Nights de Tallin o el premi a millor pel·lícula infantil al Cinekid d'Amsterdam. La següent parada serà la secció infantil del Festival de Cinema de Sundance el proper mes de gener, i suposarà la seva estrena als Estats Units.

És fàcil saber per què aquesta pel·lícula ha agradat tant a la crítica com al públic. Els temes són contundents (famílies trencades, immigració i extinció animal) i la història està explicada en un estil contemporani i ple d'encant, on els problemes es resolen de forma conciliadora. El seu excel·lent guió la converteix en una bona pel·lícula per a infants i adults. Els efectes visuals són notables gràcies a l'explosió de color en el vestuari i en l'escenografia, que manté la llum encara que la història es torni fosca.

L'estrella de la pel·lícula és **Bebel Tshiani Baloji**, que interpreta la Binti del títol. Al principi, veiem la Binti molt contenta perquè acaba d'aconseguir el seu subscriptor número 1.000 al seu canal de YouTube. Somia ser tan popular com la presentadora belga **Tatyana Beloy**, que s'interpreta a si mateixa. Però quan la policia irromp a la casa on viuen com a okupes, la Binti i el seu pare congolès, en Jovial (**Baloji**), fugen perquè resideixen a Bèlgica sense papers. La parella té molta química en pantalla, cosa que no sorprèn, ja que són pare i filla a la vida real. Baloji és un raper, poeta i director de cinema que va néixer a Lubumbashi (República Democràtica del Congo) i va créixer a Bèlgica. El càsting reforça la realitat del tema, per als qui coneixen la vida del músic. A més, tots dos aporten molt de carisma als seus respectius rols.

Són acollits per una família belga que també té els seus propis problemes. L'Elias (**Mo Bakker**) està tenint dificultats per acceptar la separació dels seus pares biològics. Passa molt temps a casa de l'arbre, des d'on dirigeix una campanya per salvar l'okapi. L'Elias està enfadat perquè la seva mare, la Christine (**Joke Devynck**, una actriu que va ser candidata pel Partit Verd) ha iniciat una nova relació amb un veí de classe alta, en Floris (**Frank Dierens**).

L'argument es desenvolupa de manera previsible: els nens planegen que els seus pares es casin perquè la Binti pugui obtenir la residència legal. Però la necessitat d'amor perquè un matrimoni existeixi i funcioni suposa un gran obstacle per al seu pla.

És una pel·lícula entretinguda. En les millors escenes podem veure la Binti a l'estudi de la Christine, en Jovial aprenent a ballar per recaptar fons per salvar l'okapi i un sopar molt picant.

Encara que la pel·lícula estigui adreçada a un públic molt jove, Migom no amaga la gravetat del tema. La policia és una amenaça permanent i l'ombra de la deportació plana sobre la família. És un debut excel·lent, que demostra que el proverbi de no treballar amb infants al cinema és una fal·làcia si es té cura dels actors joves. És el tango perfecte entre un tema seriós i un to desenfadat, que mereix tots els aplaudiments.

Kaleem Aftab – Cineuropa.org